मायते। तिराइ। तिष्णाइ देवाः इति। तिर्क्रयति। विषणाइ देवा इति। तस्मात् तृतीयभागेन सत्या सहिताऽग्निस्थिता भवति। त्रग्नीः न किञ्चिदणस्तं वैक-स्प्यं भवतीत्यर्थः। पूर्वविभमेव स्रोतं प्रश्चन्थेनेत्यादिना प्रश्चन्थाग्निश्चेशादिवास्यनमभ्युपगतं, तत्र पश्चन्थपत्य एव विदिल्तीयलविधानं व्यवस्थापयन्ति। तदेतत्पश्चन्थे ब्रान्स्यास्थे ब्रान्स्यास्थे ब्रान्स्यान् ब्रावस्थात्य विद्वतीयलविधिवात्यं पश्चन्थादितरेव्यग्निश्चेशिमादिषु न ब्रावात्॥

(२०) यज्ञमभायामागतेभ्या विदश्चा दिषणां विधत्ते।
"या इ व चतुर्दे हिन्नुमवनं तर्पयितयान् वेद ॥ १० ॥ तृष्यति प्रजया पग्रुभिः। उपैन् भोमपीया नमित। एते व चतुर्दे तारोऽनुमवनं तर्पयितयाः। ये ब्राह्मणां बद्घविदः।
तेभ्या यद्दिणा न नयेत्। दुरिष्ट स्थात्। श्रिमस्य व्यात्रद्धं द्यार्। सिष्टमेवैतत् कियते। नास्याग्नं व्यात्रद्धं द्यार्। सिष्टमेवैतत् किवत्यते। नास्याग्नं विद्याः प्रातः मवनादिषु प्रतिभवनं तृतिं
प्रापणीया दित 'यो वेद'। स 'प्रजया पग्रुभिः' च
तृष्यति से। मपानफलमिप 'एनं' 'उपनमित'। के चतुर्दे तिन्दे वा दित तदु च्यते। सभायामुपविष्टा, 'बद्धविदः' वेदप्रास्त्राभिज्ञाः, 'ब्राह्मणाः' एव ते चतुर्दे तिन्देवाः। 'तेभ्यो' दिलणाया श्रदाने श्रनुष्ठतं पग्रुवन्थाग्निष्टो मादिकर्म 'दुरिष्टं स्थात्'।